

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Τοῦ κ. JEAN REY

Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Εἰς ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν διαγραφόμενων προοπτικῶν προέβη ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, διὰ λόγου τοῦ ἐκφωνηθέντος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου, τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ ὁποίου, διὰ τὰς ἄκρως ἐνδιαφερούσας ἀπόψεις, παραθέτομεν πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Μετὰ τὴν Γαλλικὴν κρίσιν τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ μετὰ τὴν προσφερθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κοινότητος πρὸς τὴν Γαλλίαν βοήθειαν, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν δύσκολον ταύτην περίσθον, ἀνεμένετο, ὅτι ἡ χώρα αὕτη θὰ ἐπεδείκνυεν πνεῦμα συνδιαλλαγῆς διὰ τὰ προβλήματα, διὰ τὰ ὁποῖα εὐρίσκετο εἰς ἀσυμφωνίαν μὲ τοὺς πέντε ἐταίρους. Πλήν τοῦτο δὲν ἐγένετο.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ Κοινότης, εἰς τὸν οὐχὶ μακρὸν βίον τῆς, ἐγνώρισεν ἐπανειλημμένας κρίσεις. Πιστεύω δέ, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ διέλθῃ τοιαύτας, ἀκριβῶς ὅπως καθε μία ἐκ τῶν χωρῶν μας. Οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπάρχει, ὥστε νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης θὰ δυνηθῇ νὰ διαφύγῃ, ζῶν ὀργανισμὸς αὕτη, τοὺς κανόνας, ὅτινες διέπουν ὅλους τοὺς ὀργανισμοὺς τοῦ εἴδους καὶ κυρίως τοὺς πολιτικοὺς τοιοῦτους. Αἱ χώραι μας, γνωρίζουσι περιόδους γαλήνης, περιόδους κρίσεως, περιόδους τραγωδίας. Ἡ Κοινότης, εἶναι πολὺ φυσικόν, νὰ γνωρίζῃ, ἐπίσης, τοιαύτας περιόδους. Εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι αὕτη κατὰ τὸ 1968 διήλθε τὴν τετάρτην κρίσιν. Ἡ ἀποψὶς μου ἦτο, ὅτι δὲν ἐθεμελιόυτο ὁ φόβος τῆς πλήρους παραλύσεως τῆς Κοινότητος καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς εἰς μίαν ἀπλὴν τελωνειακὴν ἔνωσην, ὀλοκληρωθεῖσαν, ὡς γνωστόν, τὴν 1ην Ἰουλίου 1968. Ἡμῶν τῆς γνώμης, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν τὸν φόβον, ὅπως μερικοὶ ἐξ ἡμῶν ἐφαίνετο νὰ πιστεύουν, ὅτι ἀπεκλείετο μία ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἀνάπτυξις τῆς Κοινότητος, ταύτης περιοριζομένης εἰς μίαν ἀπλὴν ζώνην ἐλευθέρων συναλλαγῶν ἢ μίαν ἀπλὴν τελωνειακὴν ἔνωσην.

Ἔχω τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὰ γεγονότα μὲ ἐδικαίωσαν, τοῦλάχιστον, ἐν μέρει. Εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς Κοινότητος, αἱ τελευταῖαι ἀποφάσεις:

τοῦ Συμβουλίου, μοι ἐφάνησαν, ἐν τῷ συνόλῳ, πλέον ἰκανοποιητικῆ, περίπτωσις ἀπὸ μακροῦ μὴ παρουσιασθεῖσα. Τὸ Συμβούλιον υἱοθέτησε, κατ' ἀρχήν, τοὺς τελωνειακοὺς κανονισμοὺς. Ἀπεδέχθη ἐξ ἴσου τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐμπορικῆς μας πολιτικῆς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν λίαν ἀμφισβητούμενοι μεταξὺ τῶν Κρατῶν - μελῶν. Συνεφώνησεν, ἐξ ἄλλου, ἐπὶ τῆς βοηθείας εἰς εἴδη διατροφῆς. Ἠλευθέρωσεν, ἐπίσης, τὴν τεχνολογίαν. Νομίζω, ὅτι οἱ διαρκεῖς ἀντιπρόσωποι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες συνέταξαν τὸν συμβιβασμὸν ἐπὶ τοῦ ὁποῖου τὸ Συμβούλιον συνεφώνησε τελικῶς. Τέλος, ἐξεδόθη μία σημαντικὴ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν νομισματικῶν προβλημάτων. Εἰσήλθομεν δι' αὐτῆς, νομίζω, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνὸς νέου σταθμοῦ. Ὁ πρῶτος σταθμὸς ἦτο κατὰ τὸ 1964 μὲ τὴν κατάρτισιν τῶν νομισματικῶν κανονισμῶν. Εἰσήλθομεν τώρα εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ πλέον σαφοῦς μηχανισμοῦ, πρόκειται περὶ τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μας δρων, καὶ εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς ἐκ τῆς πρώτης ὑποδοχῆς, τῆς ὁποίας αἱ ἰδέαι μας ἔτυχον. Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὀμιλήσωμεν διὰ πολλὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ναι μὲν δὲν φαίνονται, ἀλλὰ προωθοῦνται, ὅπως παραδείγματος χάριν, ἡ ἐναρμόνισις τῆς ἐμμέσου φορολογίας, ἡ ὁποία εἶναι ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν στόχων εἰς τὸ ἔσωτερικὸν τῆς Κοινότητος, ἡ δλοκλήρωσις τῆς ὁποίας προωθεῖται εἰς τὰ Κράτη - μέλη, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα.

Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν δραστηριότητα, ἐπίσης, νομίζω, ὅτι δὲν ἔχομεν λόγους νὰ εἴμεθα δυσχρεστημένοι. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐπανήρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις μὲ τὸ Μαρρόκον, τὴν Τυνησίαν καὶ μὲ τὴν Γιουγκοσλαβίαν. Καὶ τέλος, εἶναι ἐκπληκτικόν, ὅτι ἐνῶ αἱ Κυβερνήσεις μας εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τόσον εὐρείας συζητήσεις μεταξὺ τῶν εἰς Βρυξέλλας, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διεύρυνσεως τῆς Κοινότητος, συμφωνοῦν ἀντιθέτως, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συμβάσεως Yaounde. Συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπαναρχίζουσι. Μοῦ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τὰ Ἀφρικανικὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθην, ὀμιλοῦν περὶ τῆς Κοινότητος, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐθύνην συνάψεως συμφωνίας ἀναπτύξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μας θάθρου, οἵτινες συνεχῶς εὐρίσκονται ἐπὶ τόπου καὶ τοὺς ὁποίους εἶδον εἰς Dakar, Bamako καὶ εἰς Abidjan. Ἀληθῶς, ἐὰν ὑπάρχῃ μία πολιτικὴ τῆς Κοινότητος, ἦτις, μέχρι σήμερον, ἦτο μία ἀνάγκη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, χωρὶς νὰ ὀμιλήσωμεν διὰ τὰς ἐν τῷ ἔσωτερικῷ ἐνεργούσας, εἶναι πράγματι ἡ τῆς συνδέσεως μὲ τὴν Ἀφρικὴν.

Ἄλλὰ, ἂς ἐξετάσωμεν τὰ τέσσαρα πλέον ἐπίκαιρα προβλήματα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιμένει, ἐφ' ὅσον δὲν ἠκολούθηθῃ ἡ ἀποψὶς τῆς, τὴν ὁποίαν ὀπισθέηριξε τὸν μῆνα Σεπτέμβριον 1967, πρὸς διεύρυνσιν τῆς Κοινότητος, ἐπὶ τῆς ἀναγκαιότητος ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Ἡ Ἐπιτροπὴ δυσφορεῖ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐλλεῖπει συνεννοήσεων, δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ συμφωνία ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηριχθῇ κατ' ἀρχήν, ἡ ἑναρξὶς διαπραγματεύσεων. Κατεθέσαμεν πρότασιν κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μάιον 1968. Εἰς τὴν πρότασιν αὐτὴν ἀναπτύσσονται τρία θέματα. Κατὰ πρῶτον, ὑπάρχει ὁ τεχνολογικὸς τομεύς. Θὰ ἀπελευθερωθῇ, πιθανῶς, μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁμάδος Marechal. Ὑπάρχει ἀκόμη ἐν κεφάλαιον «σχέσεις μὲ τὴν

Μεγάλην Βρετανίαν». Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀδυνατεῖ νὰ ἀντιληφθῆ, διατὶ ὑφίσταται τόση δυσκολία εἰς τὸ νὰ ἀποδεχθῆ τις ὅτι αἱ σχέσεις αὐταὶ θὰ ἡδύναντο νὰ οἰκοδομηθοῦν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ποὺ ἀναπτύσσονται χωρὶς δυσκολίαν καὶ πολὺ καλὰ, ἀπὸ ἀρκετῶν ἐτῶν, εἰς τοὺς κόλπους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινοπραξίας Ἄνθρακος - Χάλυβος καὶ τοῦ Εὐ. ρατόμ. Τέλος, ὑπάρχουν αἱ ἐμπορικαὶ συνθήκαι.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου Συμβουλίου, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεχείρησε νὰ καθορίσῃ τὴν βᾶσιν αὐτῶν τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν. Ἐζήτησα ἀπὸ τὸ Συμβούλιον νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἂν ἐπρόκειτο νὰ μεταβάλλῃ γνώμην, ἐνῶ ἀπὸ δέκα ἐτῶν εὐρέθημεν πάντοτε σύμφωνοι μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, Κοινοβουλίου καὶ Κρατῶν - μελῶν — μὲ μερικὰς διαφορὰς γνώμῶν, ἀλλὰ ἐν τέλει σύμφωνοι—ἐπὶ τῆς ἰδέας, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ συσταθῇ ζώνη ἐλευθέρων συναλλαγῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ ὅτι ἡ ζώνη ἐλευθέρων συναλλαγῶν δὲν εἶναι τὸ καλῦτερον σχῆμα συνεργασίας, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ Κρατῶν ὑψηλοῦ βιομηχανικοῦ ἐπιπέδου. Γνωρίζετε, ὅτι ἡ ἀποψὶς αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ σημεῖον ὑπὸ τῆς Κοινότητος, ὅτι οἱ γείτονές μας τελικῶς τὴν ἀπεδέχθησαν καὶ ὅτι ἀπαρνούμενοι τὴν δημιουργίαν μιᾶς εὐρείας ζώνης ἐλευθέρων συναλλαγῶν, ἢ ἀπαρνούμενοι τὴν δημιουργίαν μιᾶς γεφύρας μεταξὺ τῆς ζώνης τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς Κοινότητός μας, ἀπεφάσισαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν ὁδόν, ἣτις συνίσταται εἰς τὸ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Κοινότητα, ὅπως εἶναι αὕτη. Εἶναι παράδοξον, θλιβερόν, τὸ ἐπανέλαβον εἰς τὸ Συμβούλιον, τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐδῶ, νὰ σκέπτεσαι ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν καταρωθῶσασμεν νὰ πείσωμεν τοὺς γείτονάς μας, νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἰδέαν δημιουργίας εὐρείας ζώνης ἐλευθέρων συναλλαγῶν καὶ νὰ ἀποδεχθοῦν ἀντιθέτως τὰς κοινὰς πειθαρχίας εἰς τοὺς κόλπους ἐνὸς ὀργανισμοῦ ἰσχυρῶς οἰκοδομημένου, ἡμεῖς δὲν θὰ ἀνοίξωμεν τὴν θύραν μας! Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ αἱ ἀνταλλαγαὶ ἀπόψεων, μού ἔδωσαν σαφῶς νὰ ἐνοήσω, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον σκέψις δημιουργίας μιᾶς ζώνης ἐλευθέρων συναλλαγῶν, σχεδίου ἐγκαταλειφθέντος ἀπὸ μακροῦ. Τότε, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἀντιμετωπίζομεν μίαν ζώνην κατὰ προτίμησιν; Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, τὸ εἶπον καὶ ἐπιμένω νὰ τὸ σκέπτωμαι, ὅτι μία ζώνη κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν Δυτικῶν Κρατῶν μας, χωρὶς καμμὶν συνοχὴν μὲ τὴν Κοινότητα, πολὺ δύσκολα θὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν GATT εἰς Γενεύην καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Δὲν νομίζω, ὅτι τὰ Κράτη ποὺ μᾶς περιβάλλουν, θὰ εὑρουν δικαιολογημένον νὰ κατασκευάσωμεν μίαν κατὰ προτίμησιν ζώνην, μεταξὺ πλουσίων Κρατῶν.

Δι' αὐτὸ εἶπον, καὶ ἐπιμένω, ὅτι ἡ καλυτέρα λύσις εἶναι αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐπροτεῖναμεν κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, 1968, δηλαδὴ, αἱ ἐμπορικαὶ συνθήκαι, λαμβανόμεναι ὡς πρῶτος σταθμὸς εἰς τὴν ὁδὸν μιᾶς μεταγενεστερᾶς προσχωρήσεως, ἣτις φαίνεται σύμφωνος πρὸς τὸ ἄρθρον XXIV τῆς γενικῆς συμφωνίας ἐπιτῶν τελωνειακῶν δασμολογίῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ταῦτα δυνάμενα νὰ πραγματοποιηθοῦν εἰς πρῶτον στάδιον καὶ χωρὶς τυπικὴν δέσμευσιν νὰ περάσουν εἰς δεύτερον, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ νὰ μὴ ὑποχρεώσωμεν τὰ Κράτη - μέλη πέραν τῶν ὧσων εἶναι τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὁμοφώνως, δεσμευμένα νὰ πράξουν. Ἄφ' ἐτέρου, θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπεκταθῆ, ἂν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖ-

ον, τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν συνθηκῶν, ὄχι μόνον εἰς τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν Κοινότητά μας, ἀλλὰ ἐνδεχομένως καὶ εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ συνδεθοῦν μετ' αὐτῆς. Ἐνθυμεῖσθε ποῖα ἦσαν, κατὰ τὸ 1962, καὶ γνωρίζετε ποῖα εἶναι: σήμερον. Ἄλλως, τοῦτο ἐλήφθη ὡς βάσις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁμοσπόνδου Δημοκρατίας εἰς τὸ ὑπόμνημά της τῆς 27 Σεπτεμβρίου. Νομίζω, ὅτι εἶναι μία καλὴ τοποθέτησις τοῦ θέματος καὶ δικαιολογημένη ἢ σύμφωνος ἐπ' αὐτῆς. Εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν κοινὴν γεωργικὴν πολιτικὴν, ἢ Ἐπιτροπὴ εἶναι σύμφωνος, ἀποδεχομένη τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Mansholt.

Διὰ τὸ Εὐρατόμ, ἐπραγματοποιήθη μία κοπιώδης συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου ἐξ Ὑπουργῶν, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1968. Πρὶν ἀρχίσαι ἡ συνεδρίασις, οἱ ἀρμόδιοι συνεζήτησαν ἐπὶ ἐνὸς προγράμματος, ἀντεπαρέβαλον τὰς ἀπόψεις των καὶ κατέληξαν εἰς ὀρισμένα συμπεράσματα.

Ἡ θέσις τῆς Ἐπιτροπῆς στηριζομένη εἰς τρία σημεῖα εἶναι ἡ ἐξῆς: Α) Οἰκιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ συζητήσεις, τὰς ὁποίας εἶχομεν ὡς πρὸς τὸ τί ἐπραξε τὸ Εὐρατόμ εἰς τὰ δέκα αὐτὰ ἔτη, εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι τοῦτο συνιστᾷ μίαν σημαντικὴν πείραν, τὴν ὁποῖαν δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμεν νὰ χαθῆ. Β) Θὰ εἶναι παράδοξον νὰ κινδυνεύσῃ τὸ κοινοτικὸν κέντρον ἔρευνῶν, τὸ δημιουργηθὲν δυνάμει τῶν συνθηκῶν, εἰς στιγμὴν, καθ' ἣν πανθομολογεῖται, ὅτι πρέπει νὰ ἀνοιγῆ μία νέα σελὶς τῆς κοινοτικῆς ζωῆς, εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνολογίας. Γ) Τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Εἴμεθα ὁ ἐργοδότης καὶ ἔχομεν εἰς τὰ κέντρα μας ἔρευνῶν ὄχι ὀλιγωτέρους τῶν 27.000 ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἔδωσαν πίστιν εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς ὀργανισμοὺς, ἐγκατέλειψαν τὰ πανεπιστήμια καὶ τὰς βιομηχανίας ἢ τὰς διοικήσεις των, διὰ νὰ ἀναλάβουν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας ὑπὸ τὴν κοινοτικὴν μορφήν Εὐρατόμ. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ προδιατίθεται τις ζωνηρῶς διὰ τὴν τύχην τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, οὔτε νὰ τὸ ἐξετάζῃ ἐπιπολαίως.

Τελειώνοντας θὰ ἤθελον νὰ ἐπιμείνω ἐπὶ ἐνὸς σημείου, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχολεῖ, ἐννοῶ τὰ θεσμικὰ θέματα.

Πράγματι, ἐκπλήττομαι ὅταν ἐπαναφέρουν πρὸς συζήτησιν εἰς χώρας τινὰς ἢ καὶ Κοινοβούλια καὶ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ Κοινότης μας, ἃς τὴν ὀνομάσωμεν, ἐφ' ὅσον ἀνεφέρθη ἐπανειλημμένως κατὰ τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις, τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπερεθνικότητος.

Ἡ λέξις «ὑπερεθνικότης» εἶναι μία ἔννοια νομικὴ, τὴν ὁποῖαν νομίζω ἀκριβῆ, ἀλλὰ ἔχει δημιουργηθῆ ἢ ἐντύψεις, ὅτι ὁ ὅρος αὐτὸς ἐμπεριέχει μίαν ἔννοιαν ἀνωτερότητος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θεωρῶ ἐσφαλμένον.

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον θέλομεν διὰ τῆς λέξεως αὐτῆς νὰ καθορίσωμεν, εἶναι ἡ ὑπαρξις ἀριθμοῦ τινος ἐξουσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν εἰς τὰ κοινοτικά ὄργανα. Δὲν ὑπάρχει δυνατότης παραιτήσεως ἐκ τῶν ἐξουσιῶν αὐτῶν, χωρὶς νὰ πληγῆ αὐτὴ αὐτὴ ἢ ὑπόστασις τῆς Κοινότητος. Αὐτὸ πρέπει νὰ καταστῇ καθ' ὀλοκληρίαν σαφές. Ἄρκει ἢ σύγκρισις τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ὀργανώσεων, μετὰξὺ των. Ἡ μόνη εἰς τὴν ὁποῖαν ἐδημιουργήθησαν κοιναὶ πολιτικαί, εἶναι ἡ Κοινότης. Ἄπαντες οἱ λοιποὶ ὀργανισμοὶ καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπαιξαν ρόλον μεγάλον, ἀναμφιδόλως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ δημιουργήσουν τοιαύτας. Οἱ μόνοι, οἵτινες ἠδυνή-

θησαν να τὸ πράξου εἶναι οἱ κοινοτικοὶ θεσμοὶ καὶ τοῦτο ἐκ καθαρῶς θεσμικῶν αἰτιῶν. Εἰδικῶς ἔκαμα τὴν σύγκρισιν μὲ τὴν Benelux. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμφώνησε καὶ ὁ κ. Mansholt, ὅστις ἐπὶ 12 ἔτη ὡς Ὑπουργὸς Γεωργίας, δὲν κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ κοινὴν ἀγροτικὴν πολιτικὴν εἰς τὰ πλαίσια ταύτης, καθ' ὅσον οἱ θεσμοὶ δὲν τὸ ἐπέτρεπον. Ἀργότερον ὁ κ. Mansholt, τοποθετημένος εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, διαθέτων μέσα καὶ τρόπους δημιουργίας κοινῆς πολιτικῆς, ἐπέτυχε τοῦτο. Ἡμῖν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη εἰς τὸ Συμβούλιον Ὑπουργῶν τῆς Benelux, ἀπὸ τὸ 1954 ἕως τὸ 1958, τῆς Συνθήκης τῆς Ε.Ο.Κ. μὴ ὑφισταμένης ἀκόμη. Οἱ Ὀλλανδοί, οἱ Λουξεμβούργοι καὶ οἱ Βέλγοι συνήρχοντο ἀνὰ μῆνα εἰς Βρυξέλλας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἐτῶν, οἱ ἴδιοι πάντοτε ἄνθρωποι, ὁ Spaak, ὁ Luns, ὁ Bech, ὁ Mansholt, ὁ René Lefebver, ἐγὼ, ὁ Zijls καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι, δὲν κατορθώσαμεν ποτὲ νὰ δημιουργήσωμεν κοινὰς πολιτικὰς εἰς τὰ πλαίσια τῆς Benelux. Οἱ ἴδιοι ἄνδρες, τὸ ἐπαναλαμβάνω, εἰς ἄλλην θέσιν, τὸ κατορθώσαμεν. Εἶναι θέμα θεσμῶν, θέμα μέσων. Δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ λειτουργήσῃ μία Κοινότης, ἐὰν εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην δὲν ὑπῆρχον παρὰ κοινοτικοὶ ἢ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ ὄχι δήμαρχος ἢ ἀστυνόμος, πάρεδροι ἢ δημοτικοὶ δικασταί. Δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ ἐν λειτουργίᾳ μία ἀνώνυμος ἐταιρεία, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον παρὰ μέτοχοι, οὐχὶ δὲ καὶ διευθύνοντες. Εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κοινότητος, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κοινοτικὴ ἐξουσία, κατανεμημένη ὅπως γνωρίζετε ἀπὸ τὰς συνθήκας μεταξὺ Συμβουλίου, Ἐπιτροπῆς καὶ Κοινοβουλίου, δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ λειτουργήσουν αἱ Κοινότητες. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, ἡ πείρα ἐπίσης μᾶς δικαίωνει. Νομίζω, ὅτι ὠμίλησα διὰ τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν, δύναμαι νὰ εἶπω περὶ τοῦ κύκλου Kennedy, ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχεν οὗτος, δὲν θὰ εἶχομεν φέροι εἰς πέρας τὰς διαπραγματεύσεις αὐτάς, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε μία Ἐπιτροπὴ ἐνεργοῦσα ἐξ ὀνόματος τῶν Κυβερνήσεων. Χωρὶς τοὺς θεσμούς, δὲν θὰ ἠδύναμεθα νὰ καταλήξωμεν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον παρελθόντος ἔτους εἰς τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν νὰ βοηθήσωμεν τὴν Γαλλίαν εἰς τὰς δυσκόλους τῆς στιγμῆς. Ποτὲ τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν δὲν θὰ ἠδύνατο, ἐξ αἰτίας τῶν διαστάσεων τῶν ἐνδιαφερόντων, νὰ συμφωνήσῃ ὁμοφώνως διὰ τὰ ληφθησόμενα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐπιτροπὴ μας ἔλαβε καὶ ἐφήρμοσε δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν τῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἐξεφράσαμεν τὴν γνώμην, ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν τὰς θεσμικὰς ἐξουσίας. Ἄλλ' ἤδη, ἀναγόμεθα εἰς τὸ μέλλον τοῦτο ἐξυπακούει τὴν ἔνωσιν τῶν συνθηκῶν καὶ τὴν περαιτέρω πολιτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κοινότητος. Πρὸς τὸ παρόν, δρῶμεν δάσει τῶν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἔχομεν ἐπιφορτισθῆ νὰ ἐφαρμόζωμεν. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲ τῆς ὁποίας προεδρεύω, δὲν θὰ συγκατατεθῇ εἰς καμμίαν περίπτωσιν, εἰς τὴν ἐξασθένεισιν τῶν ἐξουσιῶν τῆς καὶ τῶν θεσμικῶν εὐθυνῶν τῆς.